



גמ"ר 3115/05/11 - מדינת ישראל נגד עומר אברהם

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

גמ"ר 3115-05-11 מדינת ישראל נ' אברהם
תיק חיצוני: 7330/10

בפני המשיבה נגד המבקש
כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר
מדינת ישראל
עומר אברהם

החלטה

1. ראשית דברי:

בפני בקשה לקבלת חומר חקירה מידע ונתונים (להלן: "חומר החקירה").

2. העבירות המיוחסות למבקש בכתב האישום:

א. גרימת מוות ברשלנות - עבירה לפי סעיף 64 + 40 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה") + סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ב. סטיה מנתיב נסיעה - עבירה לפי סעיף 40(א) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961 (להלן: "התקנות") + סעיף 68 לפקודה.

ג. מהירות בלתי סבירה - עבירה לפי סעיף 51 לתקנות + סעיף 38(2) לפקודה.

ד. צמיגים - עבירה לפי סעיף 322(א) לתקנות + סעיף 68 לפקודה.

ה. חובת מלווה - עבירה לפי סעיף 12א(ב) + סעיף 38(1) לפקודה.

ו. גרימת נזק - עבירה לפי תקנה 21 לתקנות + סעיף 68 לפקודה.

3. נסיבות המקרה:

על פי כתב האישום, ביום 23/5/11 (להלן: "יום ביצוע העבירה") בסמוך לשעה 11:15 נהג המבקש ברכב מסוג רנו מ.ר. 18-185-29 ביציאה מכפר מג'ד אלכרום מכיוון מערב למזרח, כאשר לצידו ישב רכאד כתב עמוד 1



(להלן: "המנוח"). וכשבאותה עת נסע בכביש בכיוון הנגדי מוחמד חוסיין שנהג במשאית וולוו מ.ר. 8929600 (להלן: "המשאית"). כמו כן, הכביש במקום הינו כביש עירוני דו סטרי עם נתיב אחד לכל כיוון כאשר המהירות המותרת הינה עד 50 קמ"ש ובכיוון נסיעת הנאשם קיימת בכביש עקומה קלה שמאלה ושיפוע צידי שמאלה. המבקש נהג ברכב כאשר:

- א. הוא נהג חדש ונוהג בלי מלווה.
- ב. בגלגל הימני קדמי היה נקר שפגע באטימות הצמיג וגרם לדליפת אוויר איטית ובמהירות גבוהה העולה על 100 קמ"ש.
- ג. בהגיעו לעקומה, סטה המבקש ימינה תוך שהוא יורד לשול ועוקף מימין רכב שנסע לפניו, ומשחזר לכביש, איבד שליטה על רכבו, הסתובב נגד כיוון השעון תוך שהוא סוטה לכיוון הנגדי והתנגש בעוצמה עם דופן ימין של רכבו בחלקה הקדמי שמאלי של המשאית שסטתה ימינה לכיוון השול כדי למנוע את ההתנגשות (להלן: "התאונה").
- ד. כתוצאה מהתאונה נגרמו למנוח חתך עמוק וחבלות קשות בראש שגרמו למותו המיידי. גם למבקש ולנוסע במשאית נגרמו חבלות שונות והם נזקקו לטיפול רפואי בבי"ח.
- ה. התאונה, מותו של המנוח, החבלות והנזקים לרכבים, נגרמו בשל נהיגתו הרשלנית של המבקש אשר התבטאה בעיקר ב:
 - נהיגה במהירות גבוהה בהתחשב בנסיבות בכביש.
 - איבוד שליטה על רכבו.
 - סטיה מנתיב נסיעתו ללא סיבה מוצדקת.
 - נהיגה ברכבו כאשר לחץ האוויר בגלגלים אינו תקין.
 - נהיגה ברכב ללא תשומת לב לנעשה בדרך שלפניו.
 - נהיגה ברכב בקלות ראש וברשלנות שיש בהם בנסיבות המקרה סכנה לציבור.

4. טענות המבקש:

בבקשה לחומר החקירה ביקש המשיב להעביר לידי מספר דברים:

- חומר חקירה לגבי המשאית שהייתה מעורבת בתאונת הדרכים דלעיל ואשר הייתה בבעלות ונהוגה ע"י מוחמד יוסף חוסיין (להלן: "חוסיין") ובזאת:

0 גיליון רישום תאונות דרכים בהם הייתה מעורבת המשאית.

עמוד 2



· חומר חקירה עבור שני עדי תביעה 16-17 שטרם נחקרו והם מר סרחאן מוחסן בן יחיא (להלן: "סרחאן") וסרחאן ווסאם בן יחיא (להלן: "ווסאם") ובזאת:

- o גיליון ו/או אישור משרד התחבורה אם לעד סרחאן יש רישיון נהיגה ואם היה לו רישיון נהיגה תקף ביום התאונה דלעיל וכן גיליון הרשעות עבירות תעבורה.
- o גיליון ו/או אישור משרד התחבורה אם לעד ווסאם יש רישיון נהיגה ואם היה לו רישיון נהיגה תקף ביום התאונה דלעיל וכן גיליון הרשעות עבירות תעבורה.
- o גיליון רכבים שרשומים על שם ווסאם עד ליום התאונה ואם רשום על שמו טנדר בצבע ירוק.

את בקשתו, נימק ב"כ המבקש במספר טיעונים מרכזיים:

- מדובר בחומר חקירה רלבנטי להגנת הנאשם ולהוכחת אי אמינות גרסת העדים סרחאן ווסאם ויש בו כדי להוכיח כי מדובר בעדים מחושבים שפועלים על פי הסכמות ביניהם וכי גרסתם שקרית.
- סרחאן ווסאם לא נחקרו תחת אזהרה, ומדובר במחדל שמקים עילת הגנה מן הצדק.
- חומר החקירה ימנע את קיפוח הגנתו של המבקש ולא יקשה מהותית על הוכחת גרסתו. כמו כן, ראוי שחומר חקירה אשר יש בכוחו להאיר את נסיבות החקירה ויתרום לבירור האשמה, ייכלל בחומר החקירה.
- זכותו וצרכי הגנתו של המבקש לחומר החקירה גוברים על הפגיעה בפרטיותם של צדדים שלישיים.
- חובה על המשיבה למצות כל כיוון סביר של חקירה ובאי חקירה של ממצא אירוע נתון, נוצר מצב של חוסר וודאות באשר לעובדות המקרה.
- מיצוי כלל כיווני החקירה האפשריים והצגת תמונה עובדתית מלאה ככל שניתן מהווים נדבך מרכזי ביכולתו של נאשם להתמודד עם הראיות המרשיעות בהליך כנגדו. כמו כן, חקירת המשטרה בנוגע לנסיבות התאונה מוצתה ביחס למבקש בלבד.
- חומר החקירה המבוקש עומד במבחן הרלבנטיות שכן זו חומר אשר בלב המחלוקת שבין הצדדים.

5. טענות המשיבה:

בתגובתה לבקשה דלעיל, העלתה המשיבה מספר טיעונים מרכזיים:

עמוד 3



- חומר החקירה אותו ביקש המבקש אינו מהווה חומר חקירה ואין באמור בבקשה כדי להוכיח אחרת.
- אין ברשות המשיבה ונראה כי גם לא קיים גיליון רישום תאונות של משאית.
- הבקשה לעיין בגיליון הרשעות של סרחאן ווסאם אין לה על מה שתסמוך, מה גם שאחד מהם הינו הולך רגל ביחס לתאונה.
- כתב האישום בעניינו של המבקש הוגש עוד בחודש מאי 2011 ואין זה ברור מדוע המתין המבקש יותר מארבע שנים לאחר תחילת המשפט כדי לבקש חומר חקירה אשר לשיטתו נמצא בלב המחלוקת.

6. דין והכרעה:

בבואו להכריע, על בית המשפט להתייחס למספר רכיבים, כפי שאלו עולים מהבקשה דלעיל:

א. חומר החקירה:

ככלל, הפסיקה הענפה בעניינה של זכות העיון בחומר חקירה נתנה לא אחת פרשנות מרחיבה לביטוי "חומר חקירה", תוך בחינת מידת הרלוונטיות של החומר המבוקש להגנת הנאשם. למשל, בדונו בבקשה לעיון בחומר חקירה, קבע כב' השופט מודריק ב"ע"ח 4875-10-12 זקן נ' מדינת ישראל כי:

"מקום שהמידע המבוקש הוא בגדר מידע נחוץ לביסוסה של טענת ההגנה, נדרשת הרחבה של המושג "חומר חקירה" המשתרעת על מידע הנחוץ לביסוסה של טענת ההגנה".

במקרה דנן, המבקש מעוניין במספר דברים:

- 0 גיליון רישום תאונות דרכים בהם הייתה מעורבת המשאית.
- 0 גיליון ו/או אישור משרד התחבורה אם לעד סרחאן יש רישיון נהיגה ואם היה לו רישיון נהיגה תקף ביום התאונה דלעיל וכן גיליון הרשעות עבירות תעבורה.
- 0 גיליון ו/או אישור משרד התחבורה אם לעד ווסאם יש רישיון נהיגה ואם היה לו רישיון נהיגה תקף ביום התאונה דלעיל וכן גיליון הרשעות עבירות תעבורה.
- 0 גיליון רכבים שרשומים על שם ווסאם עד ליום התאונה ואם רשום על שמו טנדר בצבע ירוק.



לאור האמור, ולפחות כפי שעולה מן הבקשה, לא ניתן כי מדובר לכאורה במידע נחוץ לביסוסה של טענת הגנה מצד המבקש, ובנוסף, מידת הרלוונטיות שבחומר לא יכולה להיות כזו אשר תסייע למבקש בהגנתו במידה מסויימת, שכן:

- 0 החומר המבוקש לא יכול לסייע למבקש ביחס לשום אלמנט הגנתי כאשר נסיבות התאונה הן ביחס למבקש והן ביחס לסרחאן וווסאם ברורות כמתואר דלעיל.
- 0 סרחאן וווסאם אינם בגדר נאשמים או חשודים אלא בגדר עדים בלבד.
- 0 החומר המבוקש יכול לכל היותר רק לפגוע בסרחאן ובווסאם ולא לעזור למבקש לבסס הגנתו.

ב. נטל הראיה הנדרש לצורך קבלת הנתונים:

הפסיקה הכירה לא אחת בזכותו של נאשם לקבל מידע לפי **סעיף 74 לחסד"פ**.

בע"ח 4439-01-15 מדינת ישראל נ' סעדי קבעה כב' השופטת נתנאל שרון כי:

"על המבקש חומר על פי סעיף 74 לחסד"פ, להניח את דעתו של ביהמ"ש, כי אין הוא יוצא "למסע דיג", אלא יש בסיס לבקשתו".

במקרה דנן, נראה לי כי הגבול בין מסע דיג אליו יצא המבקש ובין הבסיס לבקשתו, הינו גבול דק, ולטעמי, לא עמד המבקש בנטל ולא הניח בשלב זה את דעתו של ביהמ"ש כי המדובר בבקשה מבוססת ולא במין מסע דיג אשר חכתו ארוכה. כך לפחות, כפי שעולה מנימוקי בקשתו, וזאת גם ביחס לנימוקים שבסעיף א' דלעיל.

ג. זכויות צדדים שלישיים:

העברת החומר נשוא בקשה זו לידי המבקש עלולה לפגוע בזכויותיהם של צדדים שלישיים. מכאן, הרי שיש לנהוג במשנה זהירות ביחס להתרת מסירתו של חומר חקירה, אשר עלול לחשוף ולפגוע בזכויות כנ"ל. במיוחד בשלב זה של ההליך, נראה לי כי הפגיעה בסרחאן ובווסאם עלולה להיות קשה יותר מאשר התועלת שתצמח למבקש באם יקבל לידי את החומר המבוקש, כגון רישומי עבר פלילי.

ד. היבטים נוספים:

בשולי הדברים, יאמר כי ראוי להתייחס לשני היבטים נוספים לעניין ההחלטה נשוא בקשה זו:

עמוד 5



מידת ההכבדה על הרשות:

הזכות להעברת חומר חקירה נשוא בקשה זו, עלולה להיות כרוכה בהכבדה על המשיבה. בעמ 2398/08 מדינת ישראל - משרד המשפטים נ' אליצור סגל קבעה כב' השופטת נאור (כתוארה אז), בדיון בדבר הזכות לקבלת מידע, בהתאם לחוק חופש המידע כי:

"לפיכך אמת המידה שהצעת לעיל - הכבדה ממשית על הרשות שהיא בעלת זיקה להקצאת המשאבים הנתונה - איננה "נוסחה" נוקשה, אלא מבחן גמיש וכללי של איזון אינטרסים על פי נסיבות העניין (השוו: עניין איגוד בתי אבות, 739ב, 740ה; ענין המועצה להשכלה גבוהה, 249ב). נדרש איזון, מן הצד האחד, בין הטעם הניצב בבסיס הגילוי, לבין הצד האחר, הוא תמונת המשאבים של הרשות המינהלית".

במקרה דנן, לא נחה דעתי כי האיזון בין הטעם הניצב בבסיס הגילוי למבקש, לבין תמונת המשאבים של המאשימה, הוא כזה אשר יש בו בכדי להעביר לידיו של המבקש את המידע המבוקש. נראה לי כי ההכבדה על המאשימה עשויה להיות גדולה יותר מאשר התועלת שתצמח למבקש בקבלת המידע המתבקש, מה גם שהטעם בבסיס הגילוי לא מצדיק מסירת מידע זה.

שיהוי מצד המבקש:

העובדה כי בקשתו דלעיל של המבקש הוגשה בחודש 7/15, בעוד שכתב האישום בעניינו של המבקש הוגש כבר בחודש מאי 2011, יכולה רק להעלות תהיות מדוע ישב המבקש על הגדר מספר שנים ורק כעת החליט להגיש בקשתו זו, ומעלה גם ספקות שכן, מציין המבקש בעצמו בבקשתו כי מדובר בחומר אשר בלב מחלוקת ההליך המשפטי כנגדו.

ה. סיכומו של עניין:

לפי האמור לעיל, ולאור ניתוח הרכיבים דלעיל, ניחן כי בנסיבות העניין, ובביצוע השכלול המתבקש בין הרכיבים שהוצגו דלעיל, לא מצאתי כי יש להורות למשיבה להעביר למבקש את המידע אותו ביקש.

7. סוף דבר:

אשר על כן, הריני דוחה את בקשתו של המבקש ביחס לחומר החקירה.

המזכירות תמציא העתק החלטתי זו בפקס לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשע"ה, 31 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.